

หลักและการปฏิบัติเกี่ยวกับการทำสนธิสัญญา

(Principles and Practices of Treaty Making)

โดย

นายพรพงศ์ นพคุณ น.บ. เกียรตินิยม (จุฬา ฯ)

วิทยานิพนธ์นี้

เป็นส่วนประกอบการศึกษาตามระเบียบปริญญามหาบัณฑิต

ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนกวิชาการศึกษาต่างประเทศและการทูต

พ.ศ. ๒๕๑๓

002512

I 17074344

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้
เป็นส่วนประกอบการศึกษาตามระเบียนปริญญาของบัณฑิต

นาย สุกรี

คณบดีคณะบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการตรวจวิทยานิพนธ์

ดร. รศ. ทวี... ประธานกรรมการ

ดร. ... กรรมการ

ดร. ... กรรมการ

ดร. ... กรรมการ

อาจารย์ควบคุมงานวิจัย

ดร. สุกรี ศกเสณี

วันที่ 16 เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๓

หัวข้อวิทยานิพนธ์ หลักและการปฏิบัติเกี่ยวกับการ ทำสนธิสัญญา
ชื่อ นายบรรจงศ์ บุพคุณ
แผนก วิชาการต่างประเทศและการทูต
วันที่ ๑๖ เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๑๓

บทคัดย่อ

หลักและการปฏิบัติเกี่ยวกับการ ทำสนธิสัญญาจะต้อง เป็นไปตามหลักกฎหมาย และธรรมเนียมประเพณีระหว่างประเทศและตามอนุสัญญากรุง เวียนนาว่าด้วยกฎหมายเกี่ยวกับ สนธิสัญญา ค.ศ. ๑๙๘๘ ซึ่งประเทศไทยมิได้ เข้าร่วมลงนามเป็นภาคีแต่ก็ถือปฏิบัติในแนวเดียวกับหลักของอนุสัญญาดังกล่าว โดยทั่วไป รัฐซึ่งเป็นบุคคลระหว่าง ประเทศ เป็นผู้ที่มีความสามารถ ในการ ทำสนธิสัญญา และวิธีการ ทำตัวบทสนธิสัญญาจะต้องมีการเตรียมการร่าง การวางรูป การแก้ไขข้อผิดพลาด การรับรองด้วยท และ ฯลฯ รัฐ จะเข้า เป็นภาคีสัญญาได้โดยวิธีการลงนาม การแลกเปลี่ยนตราสารประกอบกัน เป็นสนธิสัญญา การสัตยาบัน การภาคยานุวัติและการลงนามภายหลัง ซึ่งรัฐอาจตั้งข้อสงวนไว้ด้วยก็ได้

อำนาจหน้าที่ในการ ทำสนธิสัญญาของประเทศไทย เป็นไปตามรัฐธรรมนูญ แห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๑๑ ที่กำหนดให้อำนาจในการ ทำสนธิสัญญา เป็นของพระมหากษัตริย์ หลักสำคัญของสนธิสัญญาทางไมตรีที่ประเทศไทยทำกับต่างประเทศเป็นเรื่อง ความเสมอภาค การ ด้อยที่ด้อยประ สัมพัตติกัน ถือหลักความเป็นธรรมและหลักคุณประโยชน์ แก่กันและกันเป็นเกณฑ์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้สันติภาพ พัฒนาความสัมพันธ์ฉันมิตร ที่มีอยู่แล้วต่อกันให้สนิทสนมกลมเกลียวกันยิ่งขึ้น เช่นมีการปฏิบัติอย่างจำกัดที่ได้รับความอนุเคราะห์หนึ่งในเรื่องการพาณิชย์และการเดินเรือ และการปฏิบัติอย่างคนชาติในเรื่อง ที่เกี่ยวกับภาษี ส่ง เสริมการค้า ระหว่างสองประเทศ ให้มีความคุ้มครองและความปลอดภัย แก่คนในบังคับของประเทศคู่ภาคีแต่ละฝ่ายในร ะหว่างที่อยู่ในอาณา เขตของอีกฝ่ายหนึ่ง

ควย

Thesis Title . . . Principles and Practices of Treaty Making . . .
Name . . . Mr. Ronarong Nopakun . . .
Department of . . . Foreign Service and Diplomacy . . .
Date . . . 16th February 1970 . . .

ABSTRACT

The principles and practices of treaty-making are based on the principles of International Law, the pacta sunt servanda rule and the 1969 Vienna Convention on the Law of Treaties. Thailand ~~has not acceded~~ to the said Convention but, in practice, has given recognition to its principles. Every state which is an "international person" possesses the capacity to conclude treaties. The procedures regarding the formulation of the text of a treaty include the drawing-up of the text, the selection of format, the correction of errors and the adoption of the text etc. The consent of a state to be bound by a treaty may be expressed by signature, exchange of instruments constituting a treaty, ratification, accession and signature différée etc. A state may also, when signing, ratifying, or acceding to a treaty, formulate a reservation.

In Thailand the making of a treaty has to be in accordance with the 1968 Constitution which stipulates that His Majesty the King possesses the capacity to conclude treaties. Thailand's treaties of friendship are based on the principles of equality, reciprocity, equity and mutual benefit with a view to promoting peace and strengthening the existing friendly relations, for example, the most-favoured nation clause in the Treaty of Commerce and Navigation, the treatment of nationals of other contracting party on the same level as nationals in regard to taxes, the promotion of trade between the contracting parties, and the protection and the security given to the nationals of each of the contracting parties while in the territory of the other.

คำขอขอบคุณ

ในการที่วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จขึ้นมาได้ ผู้เขียนรู้สึก เป็นหนี้บุญคุณหลายท่านด้วยกัน ซึ่งขอถือโอกาสขอไว้ ณ ที่นี้ ท่านแรกคือ อธิการบดีถึงกักต. มีความกรุณาของผู้เขียนเอง ท่านได้สนับสนุนของท่านในด้านการ ศึกษาและงานอื่น ๆ ทุกวิถีทางด้วยดีตลอดมา ผู้เขียนขอกราบขอพรให้คุณท่านเป็นอย่างสูง ารหละ จิตติ สุจริตรกุล รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการต่างประเทศ และ ศาสตราจารย์ ดร. มนุ ณาชยกุล อธิบดีกรมสิทธิสัญญาและกฎหมาย เป็นผู้ที่มีพระคุณต่อผู้เขียนเป็นอย่างมาก ท่านได้สนับสนุนผู้ได้บังคับบัญชาของท่านเป็นอย่างดีในเรื่องการศึกษา การอ่านและเขียนหนังสือ ผู้เขียนจะขอระลึกในพระคุณตลอดไปของ ท่าน ศาสตราจารย์ ดร. สมศักดิ์ ชูโต และ ดร. สุกรี กฤษณี ผู้ประสิทธิ์ประสาทความรู้ทางกฎหมายระหว่างประเทศแก่ผู้เขียนมาแต่เริ่มแรก โดยเฉพาะท่าน ดร. สุกรี กฤษณี ยังได้กรุณา รับเป็นผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ให้ อีก นอก จากนี้ ผู้เขียนขอขอพรให้คุณท่านอาจารย์วิสูตร อรรถยุกติ ท่านผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กุสุมา สนิทวงศ์ ณ อยุธยา และอาจารย์ดำรง อรรถมารักษ์ ซึ่งนี้พระคุณต่อผู้เขียน เป็นอย่างมากในการให้ความช่วยเหลือของท่านในการ เขียนเรื่องนี้ ท้ายที่สุด ผู้เขียนขอขอพรให้คุณ คุณสาโรจน์ ชวนะวิรัช ดร. ประจิตต์ โรจนพฤกษ์ และคุณสมศักดิ์ อิบนะจูด ตลอดจนเพื่อน ๆ ในกระทรวงการต่างประเทศ ที่ได้มีส่วนช่วยเหลืออย่างสำคัญในการ เขียน และจัดทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ และผู้เขียนขอกล่าวขอคุณเป็นพิเศษแก่คุณอุณา นพคุณ ภรรยาสุดที่รัก ที่ได้สนับสนุนและให้กำลังใจแก่ผู้เขียนในการ ศึกษาและทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้จนกระทั่งสำเร็จตามความประสงค์ทุกประการ .

หลักและการปฏิบัติเกี่ยวกับการทำสนธิสัญญา
(Principles and Practices of Treaty Making.)

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	
คำขอบคุณ	
บทนำ	ก.
<u>ภาคที่ ๑. หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการทำสนธิสัญญา</u>	
บทที่ ๑. บททั่วไปเกี่ยวกับสนธิสัญญา	๑
บทที่ ๒. หลักเกี่ยวกับการทำสนธิสัญญา ..	
๑. ความสามารถในการทำสนธิสัญญา	๑๘
๒. การเจรจาเพื่อทำสนธิสัญญา	๒๒
๓. การทำตัวบทสนธิสัญญา	
ก. การเตรียมร่างสนธิสัญญา	๒๘
ข. การวางรูปของร่างสนธิสัญญา	๓๕
ค. การรับเอาตัวบท	๓๘
ง. การรับรองตัวบทสนธิสัญญา	๓๘
บทที่ ๓. การยินยอมให้ผูกพันโดยสนธิสัญญา	๔๓
๑. การลงนาม	๔๕
๒. การแลกเปลี่ยนตราสารประกอบกันเป็นสนธิสัญญา	๕๐
๓. การสัตยาบัน	๕๐
๔. การภาควาญวัติและการลงนามภายหลัง	๖๓
การตั้งข้อสงวน	๖๘
บทที่ ๔. การประกาศเปิดเผยสนธิสัญญา	๗๘
บทที่ ๕. ลักษณะพิเศษในการทำสนธิสัญญาขององค์การระหว่างประเทศ	๗๘

ภาคที่ ๒. การปฏิบัติเกี่ยวกับการทำสนธิสัญญาของประเทศไทย

บทที่ ๑.	หลักในการทำสนธิสัญญาของประเทศไทยภายใต้รัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบัน	๔๖
บทที่ ๒.	คณะกรรมการพิเศษเพื่อพิจารณาอนุสัญญาต่าง ๆ	๔๗
บทที่ ๓.	การปฏิบัติเกี่ยวกับการทำสนธิสัญญาของประเทศไทย	๑๐๔
บทที่ ๔.	การศึกษาเฉพาะกรณีเกี่ยวกับการทำสนธิสัญญาระหว่างราชอาณาจักรไทยกับจักรวรรดิอิหร่าน	๑๒๒
บทที่ ๕.	การประชุมร่างอนุสัญญากรุงเวียนนาว่าด้วยกฎหมายสนธิสัญญา	๑๔๐
บทสรุป		๑๖๓
บรรณานุกรม	พิเศษ	๑
ภาคผนวก	หน้าผนวก	๑

บทนำ

จุดประสงค์ของวิทยานิพนธ์

ในการศึกษาชั้นปริญญาตรี แผนกวิชานิติศาสตร์ คณะรัฐศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มีวิชากฎหมายระหว่างประเทศ ทำให้ได้รับความรู้ในคำกฎหมายระหว่างประเทศ ผลกระทบด้านสิทธิผู้ลี้ภัยระหว่างประเทศ ซึ่งผู้เขียนสนใจอยู่มาก และคิดว่าถ้าศึกษาสูงขึ้น ก็จะได้อ่านเรื่องการห้ามสนธิสัญญาระหว่างประเทศมาพิจารณาในด้านหลักการและการปฏิบัติเกี่ยวกับการห้ามสนธิสัญญาตามหลักของกฎหมายระหว่างประเทศในส่วนที่เป็นข้อตกลงปฏิบัติของประเทศไทยกับนานาประเทศ ผู้เขียนจึงได้เลือกศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้ ความก้าวหน้าของศาสตราจารย์ ดร. สมศักดิ์ อุไร ซึ่งเป็นเรื่องที่ยุ่เขียนมีความสนใจอยู่แล้ว และผู้เขียนเห็นว่า เรื่องนี้จะ เป็นประโยชน์กับผู้ที่มีความสนใจในคำกฎหมายระหว่างประเทศที่จะได้ศึกษาค้นคว้าต่อไป

ความมุ่งหมาย

จุดมุ่งหมายประการแรกในการเขียนวิทยานิพนธ์นี้ ก็เพื่อให้เป็นไปตามหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการต่างประเทศและการทูต ประการที่สำคัญก็เพื่อเป็นการรวบรวมและศึกษาถึงกฎเกณฑ์และแนวปฏิบัติเกี่ยวกับสนธิสัญญาที่ห้ามกฎหมายระหว่างประเทศ และเนื่องจากความสัมพันธ์กับต่างประเทศของประเทศไทยในปัจจุบันส่วนใหญ่ ทั้ง อุตุนบนหลักฐานแห่งสนธิสัญญาระหว่างประเทศ เป็นสำคัญ กอปรกับทั้งสถานการณ์ทางภายในก็ตบบังคับให้ประเทศไทยต้องยอมรับสนธิสัญญาที่เสียเปรียบแก่ประเทศอื่น เว้นแต่เพียงจะมีการแก้ไขสนธิสัญญากับนานาชาติใหม่โดยอาศัยหลักความยุติธรรมและเสมอภาค ถึงวันที่ พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นต้นมา เท่านั้น ฉะนั้น ส่วนหนึ่งของวิทยานิพนธ์นี้จะ เป็นเรื่องศึกษาค้นคว้าให้ทราบถึงหลักการและปัญหาในทางปฏิบัติและนโยบายของประเทศไทย เกี่ยวกับสนธิสัญญาและความตกลงระหว่างประเทศ เป็นสำคัญ

อย่างไรก็ตาม การศึกษาเรื่องดังกล่าวโดยละเอียด ในสภาพการณ์ของประเทศไทยเราทำได้ยาก เพราะกฎหมายระหว่างประเทศนั้น เป็นแต่เพียงกฎหรือหลักเกณฑ์ซึ่งกันที่ขอมรับนับถือกันในเรื่องระหว่างประเทศเท่านั้น แต่ประเทศไทยจะยอมรับปฏิบัติตามโดยเคร่งครัดหรือไม่ขึ้นอยู่กับความประสงค์ของประเทศไทยเหล่านั้นเป็นหลัก ประกอบกับหลักฐานต่าง ๆ ที่จะนำมาศึกษากว้างขวางเกินไปดังนั้น จึงต้องจำกัดสาระสำคัญของเรื่องเพียงตำราต่าง ๆ ของนักกฎหมายระหว่างประเทศ สนธิสัญญาระหว่างประเทศต่าง ๆ เอกสาร เกี่ยวกับการประชุมร่างสนธิสัญญาว่าด้วยกฎหมายสนธิสัญญา ณ กรุงเจนีวา เอกสารและบทความต่าง ๆ ที่รวบรวมได้จากกรมสนธิสัญญาและกฎหมาย สำนักงานที่ปรึกษากฎหมาย กรมองค์การระหว่างประเทศ และกองบรรณสาร กระทรวงการต่างประเทศ ที่ทางราชการ เปิดเผยได้เท่านั้น

ขอบเขตของการศึกษา

วิทยานิพนธ์นี้มุ่งศึกษารวบรวมกฎเกณฑ์การปฏิบัติ เรื่องการทำสนธิสัญญาตามหลักกฎหมายระหว่างประเทศและกฎหมายภายในของประเทศไทย โดยชี้ให้เห็นหลักและกฎเกณฑ์ในการทำสนธิสัญญาระหว่างประเทศ วิเคราะห์ถึงปัจจัยที่เป็นหลักในการจัดทำสนธิสัญญากับนานาชาติของประเทศไทย พิจารณาถึงการดำเนินงานตลอดจนวิธีปฏิบัติในการเข้าทำสนธิสัญญาของไทย รวมทั้งพิจารณาถึงองค์การต่าง ๆ อันมีหน้าที่ในการดำเนินงาน เกี่ยวกับการทำสนธิสัญญาของประเทศไทยด้วย

หลักฐานในการเขียน

หลักฐานที่นับว่าสำคัญในการประกอบ การเขียนวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ ส่วนใหญ่ผู้เขียนได้มาจากตำราของนักปราชญ์ทางกฎหมายระหว่างประเทศ สนธิสัญญา ระหว่างประเทศต่าง ๆ เอกสาร เกี่ยวกับการประชุม ณ กรุงเจนีวาว่าด้วยร่างขอ

บัญญัติกฎหมายสนธิสัญญา เอกสารจากกรมสนธิสัญญาและกฎหมาย กรมองค์การระหว่างประเทศ กองบรรณสาร และหอสมุด กระทรวงการต่างประเทศ นอกจากนี้ ยังได้สัมภาษณ์ความเห็นของนักกฎหมายระหว่างประเทศ วิเคราะห์ถึงปัจจัยที่เป็นเหตุในการจัดทำสนธิสัญญาของนานาชาติกับประเทศไทยว่าจะมีแนวโน้มและมีอิทธิพลไปในทางใด โดยศึกษาพฤติกรรมทางการเมืองระหว่างประเทศ การหาคำ ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศที่เกิดขึ้นตามสถานการณ์ของโลกจากสื่อมวลชนและเอกสารทุกชนิด เพื่อที่จะสามารถค้นหาได้มาประกอบเป็นหลักฐานในการเขียน อันเป็นการศึกษา **Documentary Research** โดยใช้วิธีศึกษาแบบพรรณนา

การแบ่งบทในการเขียน

ในการเขียนวิทยานิพนธ์เรื่องนี้ ผู้เขียนได้ใช้วิธีการศึกษาโดยแบ่งออกเป็น ๒ ภาค ภาคหนึ่งมี ๕ บท และภาคที่สองมี ๕ บท และบทสรุปอีกหนึ่งบท ซึ่งพอจะกล่าวโดยย่อ เพื่อเป็นแนวทางการศึกษาค้นคว้าต่อไปนี้

ภาคที่หนึ่ง เป็นเรื่องเกี่ยวกับหลักเกณฑ์ทั่วไปเกี่ยวกับการทำสนธิสัญญา โดยแบ่งออกเป็น ๕ บท ดังนี้

บทที่ ๑ เป็นเรื่องบททั่วไปเกี่ยวกับสนธิสัญญา เป็นบทที่อธิบายให้ทราบถึงความหมายของคำว่าสนธิสัญญา สนธิสัญญาในฐานะที่เป็นที่มาของกฎหมายระหว่างประเทศ ประเภทของสนธิสัญญา ตลอดจนข้อพิพาทพิเศษที่ไซเรียกับสนธิสัญญา

บทที่ ๒ เป็นเรื่องหลักเกี่ยวกับการทำสนธิสัญญาระหว่างประเทศ เป็นบทที่อธิบายถึงความสามารถในการทำสนธิสัญญา การเจรจา และการทำตัวบทสนธิสัญญา

บทที่ ๓ เป็นเรื่องการยินยอมผูกพันโดยสนธิสัญญาของรัฐ ซึ่งมีทั้งกรณีการลงนาม การแลกเปลี่ยนตราสารประกอบกันเป็นสนธิสัญญา การสัตยาบัน การภาคยานุวัติและการลงนามภายหลัง

บทที่ ๔ เป็นบทที่เกี่ยวกับเรื่องการประกาศเปิดเขตสนธิสัญญา และ
 บทที่ ๕ เป็นบทที่บรรยายถึงลักษณะพิเศษในการทำสนธิสัญญาขององค์การ
 ระหว่างประเทศ โดยแยกพิจารณาถึงวิธีการพิเศษเกี่ยวกับการทำตัวบทสนธิสัญญาของ
 องค์การระหว่างประเทศและการยอมรับสนธิสัญญาบางลักษณะขององค์การระหว่างประเทศ
ภาคที่สอง เป็นเรื่องวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการทำสนธิสัญญาของประเทศไทย
 โดยแยกออกเป็น ๕ บท ดังนี้

บทที่ ๑ พิจารณาถึงผลดีในการทำสนธิสัญญาของประเทศไทยภายใต้รัฐธรรมนูญ
 บัญญัติปัจจุบัน คือรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ฉบับ พ.ศ. ๒๕๑๑

บทที่ ๒ เรื่องประวัติการริเริ่มจัดตั้ง การดำเนินการจัดตั้ง อำนาจหน้าที่
 การดำเนินงานของคณะกรรมการพิเศษเพื่อพิจารณาอนุสัญญาต่าง ๆ รวมทั้งองค์ประชุม
 กับการโฆษณาเปิดเขตรายงานการประชุมของคณะกรรมการดังกล่าวด้วย

บทที่ ๓ เรื่องวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการทำสนธิสัญญาของประเทศไทยตามหลัก
 เกณฑ์ของมติคณะรัฐมนตรี และรายละเอียดเกี่ยวกับวิธีปฏิบัติของหน่วยราชการที่มีอำนาจ
 หน้าที่ในการดำเนินการเกี่ยวกับการทำสนธิสัญญาของประเทศไทย และบรรยายถึงวัตถุประสงค์
 ประสงค์หลักการและสาระสำคัญของสนธิสัญญาทางไมตรีระหว่างไทยกับต่างประเทศ

บทที่ ๔ เป็นเรื่องการศึกษาเฉพาะกรณีเกี่ยวกับการทำสนธิสัญญาระหว่าง
 ราชอาณาจักรไทยกับจักรวรรดิอิหร่าน โดยเริ่มพิจารณาศึกษาตั้งแต่การริเริ่มขอเข้าทำ
 สนธิสัญญาทางไมตรีระหว่างกันตั้งแต่แรกเริ่ม พิจารณาศึกษาในระหว่างการดำเนินการ
 จนกระทั่งถึงการลงนามและการให้สัตยาบันของราชอาณาจักรทั้งสองดังกล่าว

บทที่ ๕ เป็นเรื่องบรรยายถึงการประชุมร่างอนุสัญญากรุงเวียนนาว่า
 ด้วยกฎหมายสนธิสัญญา

บทสรุป เป็นบทที่กล่าวสรุปถึงหลักเกณฑ์และวิธีการในการทำสนธิสัญญา
 ระหว่างประเทศ และแสดงความคิดเห็นบางประการเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติ
 ในการทำสนธิสัญญาตามกฎหมายระหว่างประเทศและของประเทศไทยประกอบด้วย
 /ตามกฎหมาย

นอกจากนั้น ยังมีภาคผนวก (Appendix) รวบรวมรายชื่อของ
 สนธิสัญญาที่ประเทศไทยทำกับนานาประเทศทั้งหมดทุกยุค ทุกสมัย ตั้งแต่แรกเริ่มจน
 ถึงปัจจุบัน และตัวอย่างหนังสือมอบอำนาจในการทำ การลงนาม การให้สัตยาบัน
 ของสนธิสัญญา และเอกสาร เกี่ยวกับการลงทะเบียนของสนธิสัญญาต่อองค์การ
 สนธิสัญญาชาติ รวมทั้งตัวอย่างแบบการประกาศระบมราช โองการให้สนธิสัญญา
 ประกาศอวยการให้สนธิสัญญา ประกาศให้สนธิสัญญา ประกาศให้ความตกลง และ
 ประกาศของสำนักนายกรัฐมนตรี เกี่ยวกับการให้ความตกลงกับองค์การระหว่าง
 ประเทศ นอกจากนี้ ก็ยังมีตัวบทสนธิสัญญาทางไมตรีระหว่างราชอาณาจักรไทย
 กับจักรวรรดิอิหร่านทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เพื่อรวบรวมไว้เป็นประโยชน์
 ให้อ่านที่สนใจจะได้ศึกษาต่อไป